

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΘΩΓΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 19 Ιανουαρίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική Επιθεώρησις.—(Βυζαντινή καλλιτεχνία) Τὸ τρί-πτυχον τοῦ Μουσείου τοῦ Λούβρου (κατὰ τὸν Γουσταύον Σλουμ-περγερ).—**Ποικίλα.**—Ο ἐν Ἀθήναις Λασδάνειος δραματικὸς ἄγων.—Η Miss HÉLYETT ἀπὸ τοῦ Θεάτρου Bouffes Parisiennes.—Η Δευτέρα Μήτρη (διηγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Καὶ κατὰ τὴν ἔβδομάδα ταύτην τὰ σπουδαιότερα τῶν πολιτικῶν ζητημάτων εἶναι ἀναμφίροιστως κληροδότημα τῆς παρελθούσης ἔβδομάδος καὶ συνοψίζονται, μετὰ τὴν ἔξουμαλισιν τοῦ μαροκινοῦ διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἀβδουρ-ραχμᾶν πασσᾶ ὡς διαδόχου τοῦ ἔξαδέλφου αὐτοῦ ἐν Ταγγέρῃ, εἰς δύο κυρίως, τὸ ἐμπορικὸν καὶ τὸ γαλλο-βουλγαρικόν. Τὸ πρῶτον τούτων δὲν ἔχει δὲν ἔφερε χα-ρακτῆρα κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ δεκεμβρίου ἐν Γερμανίᾳ καὶ τοῦ ιανουαρίου ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ. Τότε μὲν τὸ ζῆτημα ἀνήγετο εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν ἐμπορι-κῶν δεσμῶν τῶν τριῶν μεγάλων κρατῶν, τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Ἰταλίας, νῦν δὲ ἀφορᾷ εἰς παραπλησίους δεσμοὺς τῶν κρατῶν τούτων μετὰ τῶν μικροτέρων, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἐλλείας. Τὰ δύο ταῦ-τα κράτη, ἐν μέσῳ τῆς Εὐρώπης εὐρισκόμενα, ἐν τῇ ἀδο-ρήτῳ διατελοῦσιν ἀνάγκῃ τοῦ προσκολληθῆναι ταῖς τροῖσι συμμάχοις ἢ τοῦ προσχωρῆσαι τῇ δύμορῳ μεγάλῃ δημοκρατίᾳ· ἢ ὑπὲρ ταύτης ἢ ὑπὲρ ἔκείνων προτίμους ἔξηρτο ἐκ τῶν παραχωρίσεων ἔκατέρου τῶν μερῶν τούτων πρὸς τὰ δύο εἰρημένα κράτη, οὕτως ὥστε ἀμφό-τερα ταῦτα ἴναγκασμένα τυγχάνουσι νὰ ταῦτισωσι τὸν ἀγῶνα αὐτῶν μετὰ τῶν τριῶν συμμάχων, ἐάν ἢ Γαλλίᾳ ἀγέρωχος ἐφαίνετο ἐν ταῖς σχετικαῖς διαπραγματεύσεσι, μετὰ ταύτης δὲ ἐάν ἔκειναι, βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς παντο-δυναμίας αὐτῶν, τῆς ἀπορρεούσης οὐ μόνον ἐκ τοῦ ιδίου ἔκαστης αὐτῶν μεγέθους ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐπιβλητικότη-τος, τῆς προϊούσης ἐκ τοῦ πολιτικοῦ συνασπισμοῦ, ἐπει-ρῶντο νὰ συμπνίξωσι τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν μετ' αὐ-τῶν συμβαλλομένων μικρῶν καὶ ἀδυνάτων κρατῶν καὶ

νὰ μεριμνήσωσιν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς ιδίας βιο-μηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπὶ βλάβη καὶ ἀθετήσει τῶν τῆς Ἐλλείας καὶ τοῦ Βελγίου. Απὸ τῆς ἀνακινήσεως ἔτι τοῦ ἐμπορικοῦ ζητήματος τὰ δύο ταῦτα κράτη, ἀνα-πολοῦντα τοὺς δεσμούς, δι’ ὧν πρὸς τὴν γείτονα μεγά-λην δημοκρατίαν συνεδέθησαν κατὰ τοὺς νεωτέρους μά-λιστα χρόνους, ἀναφανδὸν σχεδὸν διετοάνωσαν τὴν ἐν-δόμυχον αὐτῶν εύαρεσκειαν τοῦ ἀπαλλαγῆναι ἀπὸ πά-σης ἐπιφρονῆσης τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ καὶ ἀφοσιωθῆναι εἰς τὴν διεκπεραίσθιν τοῦ μεταρρυθμιστι-κοῦ ἔργου, διπερ ἢ τῶν ἐνιαυτῶν πάροδος διακελεύεται πάσαις ταῖς κυβερνήσεσιν, δσαι, τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐταῖς συναισθανόμεναι καθηκον, πᾶσαν καταβάλλουσι μέρι-μναν ὅπως μὴ ὑστερήσωσιν ἐν τῇ ἀναπτύξει καὶ προό-δῳ τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐταῖς χωρῶν. Τὴν τάσιν ταύ-την διετράνωσαν διὰ ποάγμάτων καὶ οὐχὶ διὰ λόγων ἢ μὲν βασιλικὴν ἐν Βρυξέλλαις κυβέρνησις ἐν τῷ ζητήματι τῶν δχυρωμάτων τοῦ Μεύσιος, ὧν τὴν σπουδαιότητα ἐν τῇ διατροφῆσει τῆς οὐδετερότητος τῆς χώρας πληρέ-στατα κατέδειξαν ἔξοχοι ἐν Εὐρώπῃ στρατιωτικοί, ἡγου-μένου τοῦ βέλγου Βριαλμῶν, ἢ δ’ ἐν Βέρονῃ δημοσπον-διακὴν ἐν τῷ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τῶν ἀγίων Γοθάρδου καὶ Μαυρικίου. Ἀτυχῶς ἀμφότεροι αἱ κυβερνήσεις αὗται ἡπατήθησαν ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς αὐτῶν καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῆς τῶν οἰκείων λαῶν πλειονοψηφίας ἴναγκά-σθησαν νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν τριῶν συμμάχων καὶ νὰ κύψωσι τὸν αὐχένα εἰς τὰς διακελεύ-σεις τῶν ὑπὸ τοῦ κόμπτος Καπορίζη, τοῦ κόμπτος Καλ-νόκη καὶ τοῦ μαρκησίου Ρουδίνη, ὑπαγορευθεῖσῶν ἐμ-πορικῶν συνθηκῶν. Τὸ ἐν Παρισίοις ἐπικρατῆσαν προ-στατευτικὸν σύστημα, καθ’ οὐ δίαν τὴν φωνὴν ἥραν ἔξοχοι ἐν Γαλλίᾳ οἰκονομοδόγοι καὶ δι’ ἀριθμῶν ἀπέ-δειξαν τὴν ἐπιγενομένην καὶ ἐπιγενησομένην ἐτι βλά-βην εἰς τὸ γαλλικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, συμ-παρασύραν καὶ αὐτοὺς τοὺς κυβερνήτας, καίπερ ἥκιστα ὑστεροῦντας τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς πρω-τευούσαις τὴν τε πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τὴν περὶ τὰ ἐμπορικὰ δεξιότητα, ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως οἱ ἐν Βρυ-ξέλλαις καὶ Βέρονῃ ἀναζητήσωσιν ἐμπορικὰς ἀγορὰς ἐν ταῖς συμμάχοις δυνάμεσι καὶ ἀποβάλλωσιν οὕτω πᾶσαν ἐλπίδα ἐμπορικῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας.

Τὰς ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν τάσεις ἡγωνίσθησαν νὰ πε-ριορίσωσιν οἱ σπουδαιότεροι τῶν ἐμπορικῶν κύκλων, καὶ δὲ μὲν δι’ ἀποφάσεων, εἰλημμένων ἐν συλλαλητηρίοις, δὲ δὲ διὰ παραστάσεων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων,